

[Hedelund.]

Opfordring til Rigsdagen om at forbyde den Slags.

Jeg skal ikke gaa ind paa en Udredning af den vigtige § 21, hvor Lygtetændingsbestemmelserne findes. Som det klart fremgaar af Bemærkningerne, er der Tale om en Udvidelse af de gældende Bestemmelser. Jeg er heller ikke helt uenig med Ministeren i, at vi maaske paa det nuværende Tidspunkt skulde gaa et lille Skridt videre, men der er indenfor mit Parti ikke saa faa Medlemmer, der nærer nogen Betænkelighed ved at gaa saa langt, som der er foreslaaet i denne Paragraf, saa det Spørgsmaal kommer vi til at gøre til Genstand for en nærmere Forhandling indenfor Udvalget.

Jeg kan tiltræde, at der i § 25 er indsat en Bestemmelse om, at Cyklelygterne ikke maa virke blændende. Det har vist sig, at der i de sidste Aar er kommet en Række Cyklelygter i Handelen, der praktisk talt virker lige saa stærkt blændende som Automobillygterne.

Jeg vil gerne spørge Ministeren, om der ikke i disse Bestemmelser om Cyklister mangler en Bestemmelse om, at Cyklister ikke maa køre i en forfærdelig lang Rad hen ad Vejen. (*Justitsministeren* [Zahle]: Geled!). Ja, de kører undertiden en 4—5—6 Stykker ved Siden af hinanden og spærrer tidt og ofte fuldstændigt Vejen til overordentlig stor Gene; naar man lader et Par Stykker køre ved Siden af hinanden, saa Kærester kan følges ad, kan det vel egentlig være tilstrækkeligt.

Jeg er ikke sikker paa, om man ikke i § 29 skulde gaa lidt nærmere ind paa de Bestemmelser, som findes i Politivedtægten med Hensyn til det Spørgsmaal. I Politivedtægten findes nærmere Bestemmelser om, hvorledes man har at forholde sig i de i Paragraffen nævnte Tilfælde. Vilde det ikke være rigtigt ogsaa at optage Bestemmelser herom i selve Færdselsloven?

Overfor § 32 har jeg kun en enkelt Bemærkning at gøre. Naar jeg vil gøre denne Bemærkning, er det, fordi der er faldet en Dom, hvorefter en Dyrlæge blev idømt en Bøde, fordi han i et alvorligt Sygdomstilfælde var kørt et Stykke hen ad af en afspærret Vej. Der er, saa vidt jeg erindrer, ved Hasle Herred faldet en Dom af en saadan Beskaffenhed, at jeg er nødt til at fremdrage dette Forhold. Man maa ikke afskære de Beboere, som bor langs en Landevej, hvor der foretages Istandsættelser, fra at faa Hjælp af Læger, Dyrlæger, Jorde-mødre og andre, som kører i Automobile, og naar disse dokumenterer, at de kører

i lovligt Ærinde, maa der fra Vejmyndighedernes Side vises Imødekommenhed, og de paagældende bør ikke idømmes Straf; i det nævnte Tilfælde som i saa mange andre Tilfælde var Straffen en Bøde, der ikke kan appelleres.

Med Hensyn til Forslaget til Lov om Motor køretøjer var der forskellige Punkter, hvor den højtærede Minister ikke havde foreslaaet Ændringer, men angaaende hvilke han i sin Fremsettelsestale mente, vi kunde forhandle i Udvalget. Der var særlig 3 Spørgsmaal af Betydning, for det første Spørgsmaalet om Aldersgrænsen for Førerbevis, dernæst Hastighedsbestemmelserne og endelig Tobaksrygning i Automobile.

Hvad angaar Aldersgrænsbestemmelserne, er jeg ikke ganske sikker paa, at den Alder, der er fastsat, 18 Aar, ikke er meget passende. Medens jeg er sikker paa, at der er mange Motorcyklister, der forsynder sig i den Alder, tror jeg egentlig ikke, der er saa mange af dem, som kører Automobil, der forsynder sig i den Alder. Inden vi tager Stilling til det, kunde det være ganske interessant at se, hvorledes dette Forhold ligger. Det lyder maaske paradoksalt, men jeg kunde godt tænke mig, at man sagde: Til Automobilkørsel kan vi fastholde Attenaarsalderen, men efter den Motorcyklekørsel, vi har set herhjemme, maa vi, for at faa Fred, sætte Aldersgrænsen op for dem, der vil have Tilladelse til at køre paa Motorcykle.

Med Hensyn til Hastigheden lad os saa tale rent ud. Der findes ikke et eneste Medlem af vort Samfund, som ikke en eller mange Gange har overtraadt de gældende Hastighedsbestemmelser, og det er blevet tolereret; i de allerfleste Tilfælde bliver det tolereret. Jeg er en absolut og decideret Modstander af at opheve Hastighedsbestemmelserne; med de forholdsvis korte Afstande, vi har, og med den stærke Bebyggelse langs Vejene anser jeg det for for uansvarligt at give fri Hastighedsbestemmelse. Men naar Lovgivningsmagten er vidende om, at der i Loven findes Bestemmelser, som Gud og Hvermand overtræder hver evige eneste Dag, hver Time paa Dagen, bør vi saa ikke overveje, om der ikke kunde foretages nogle Ændringer i disse Hastighedsbestemmelser, saa at vi kunde komme dertil, at vi kunde sige: Nu er der virkelig fornuftige Hastighedsbestemmelser, og nu kræver vi, at disse Hastighedsbestemmelser overholdes? Naar jeg mener, at vi paa det nuværende Tidspunkt kan gaa med til en